

O vztazích, právech, povinnostech

Přišel konec roku, mnohdy díky osmičce na konci letopočtu označovaný za výjimečný.

Nebyl. Na naší politické scéně stále stejná přehlídka převážně iracionální ubohosti, mediální magové nám tvrdošijně předkládají své prodané myšlenky, sdělovací prostředky nás stále přesvědčují o výjimečnosti lidí nicotných. Opět se objevily vichřice a lokální povodně.

Ani pro Český červený kříž nebyl výjimečný. Všichni jsme pokračovali ve své práci, směřující k plnění našeho hlavního úkolu. Pomáhat lidem, kteří pomoc potřebují, prevenci a výukou přispět ke schopnosti poskytnout první pomoc, být přípraveni pomoci v případech katastrof, přispět k šíření obecného uznání pro bezpříspěvkové dárce krve, pomáhat ohroženým skupinám obyvatel, sociálně slabým, zdravotně postiženým, seniorům. Měli bychom přispívat i k šíření klidu a míru. To vše v době, kdy se Svět pohybuje v čím dál zbledším víru a zoufale hledá rovnováhu. My s ním. Myslím ale, že jsme již ušli velký kus cesty správným směrem. Někteří více, někteří méně.

V uplynulých letech jsme v ČČK pracovali ve velmi složitých podmínkách, v proměnlivém prostředí a hledali jsme cesty a prostředky k úspěšné práci a co nejlepším výsledkům.

Tvrdím, že ve srovnání s mnoha dalšími institucemi se nemáme za co stydět. Český červený kříž je uznávanou humanitární institucí doma i ve světě, obávaným konkurentem. Nemáme dluhy, nedáváme důvody ke skandalizaci. Vytvořili jsme i slušný ekonomický základ pro další činnost, bohužel ne pro podstatný rozvoj. Jsme institucí, jejíž spolková činnost důsledně funguje na demokratických principech. Musíme si však stále uvědomovat, že chceme-li uspět, musíme dodržovat daná pravidla, co nejlépe plnit dané povinnosti ve prospěch celku. Připomínám, že demokracie není jen politika, demokracie je také o rozumu a slušnosti.

Naše národní společnost Český červený kříž je organizací, podle příslušného zákona občanským sdružením. Jako jediní máme dokonce vlastní zákon. Že jsme organizací vyjadřuje skutečnost,

že nejsme nahodilým shlukem nějakých lidí, ale řídíme se určitými pravidly a jako občanské sdružení sdružujeme občany, které spojuje společná myšlenka: Pomáhat všem, kteří tuto pomoc potřebují. Pokud máme jako národní společnost ČČK fungovat a plnit své poslání, musíme dodržovat nejen právní předpisy našeho státu, ale také vnitřní předpisy naší organizace. To platí nejen o Základních principech hnutí ČK/ČP a našich Stanovách ČČK, ale i o dalších přijatých a tudíž platných předpisech, které se týkají naší činnosti.

Mám na mysli naše práva a povinnosti a jejich naplňování. Nemám v úmyslu je zde vypočítávat. Jsou dostatečně jasně uvedeny především v našich Stanovách. Chci spíše znovu upozornit na náš přístup k nim, na úroveň jejich naplňování, což svědčí o další důležité věci a tou je míra odpovědnosti.

Člověk už je takový, že se především zajímá o míru svých práv, méně již o svoje povinnosti. Za roky práce v ČČK jsem ovšem poznal řadu funkcionářů i profesionálů, kteří ani základní řídicí dokumenty neznali. Většinou jim ale nic nebránilo vystupovat zasvěceně a hlavně zarputile se svými nápady a názory, případně na jejich podporu neváhali zneužít nahodile vytržený kus textu z některého řídicího dokumentu.

Zde bych chtěl zdůraznit hlavní povinnost, dobře znát základní řídicí a programové dokumenty naší národní společnosti. Pak je podstatně jednodušší uplatňovat svoje práva. Ten kdo je zná, je si pak zpravidla vědom i svých povinností a odpovědnosti, která z naplňování jakéhokoliv práva vždy vyplývá.

Druhou povinností by mělo být uvědomování si uvedené souvislosti. Je to zvláštní, ale teprve nyní je na řadě první právo.

Právo svobodně se rozhodnout, při splnění prvních dvou povinností, že chci za daných pravidel v naší národní společnosti pracovat a naplňovat její poslání.

Pak už by mělo být vše hrozně jednoduché. Je-li jasný program a daná pravidla, která všichni akceptují a naplňují, nic by nemělo bránit bez-

chybnému nejen fungování, ale i rozvoji naší národní společnosti.

Jenomže kamkoliv vstoupí lidský faktor ve své složitosti, jednoduché přestává být jednoduchým. Proč? Protože člověk, a v našich zemích zvláště, má tendenci daná pravidla obcházet, vykládat si je podle svých potřeb a nebo jich jednoduše nedbat. Tento trend je celostátní a pak se divíme, že řada věcí není tak, jak by měla být.

Naše národní společnost ČČK je organizací, kde vedle sebe pracují volení funkcionáři, profesionální pracovníci a dobrovolníci. Zde občas vzniká další problém, že se jedni s druhými přetahují o práva a přestrkují si povinnosti. Naše vnitřní pravidla přitom dostatečně jednoznačně určují práva i povinnosti každého z uvedených. Stačilo by tato pravidla znát a naplňovat, při dostatečném vědomí své příslušné odpovědnosti. A ještě něco uplatňování práv a plnění povinností vyžaduje. Určité vnitřní udělení, určitou míru morálky, taktu, slušnosti a rozumu. Na to jasná pravidla nejsou, takový člověk buď je, nebo není.

Proč to vše zdůrazňuji? Protože se setkáváme s neznalostí a neplněním základních pravidel, s konflikty mezi OS ČČK navzájem, mezi MS ČČK a OS ČČK. A také proto, že se blíží volby do orgánů ČČK na všech úrovních.

Proto jsem vám chtěl zdůraznit důležitost toho, znát a dodržovat platná pravidla, znát nejen svá práva ale i povinnosti a mít patřičnou míru odpovědnosti za své jednání. Když se k jednání přidá i patřičná dávka normálního zdravého rozumu a lidské slušnosti, je možné řešit i ty největší problémy úspěšně a dobře nápady uvádět do života.

Prál bych nám všem aby se nám to dařilo v celé naší organizaci. Přispěje to ke zlepšení naší práce a zamezí to zbytečným sporům nebo vytváření stavů, které poškozují dobré jméno ČČK.

Záleží to samozřejmě především na lidech. O tom se budu snažit napsat příště.

Přeji vám mnoho úspěchů ve vaší práci a za tu letošní vám všem děkuji.

JUDr. Jiří Procházka
ředitel Úřadu ČČK ■

AKTUÁLNÍ TÉMA

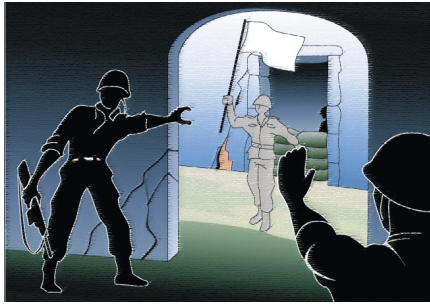
Principy humanitárního práva V.

Tento díl bude patřit třetímu ze základních principů mezinárodního humanitárního práva – tedy *útok na vzdávajícího se nebo raněného protivníka je zakázán*.

Tato zásada vyjadřuje přesvědčení, že protivník, který je zraněn či nemocen, jakož i protivník, který se vzdal další účasti v boji, složil zbraně nebo byl zadržen, a neklade-li (ve všech

případech) další odpor, již *přestává být legitimním cílem útoku* – jakéhokoli dalšího násilí [hovoříme o osobách vyřazených z boje (*bors de combat*)].

Je vhodné zdůraznit, že se vůbec **nezabýváme** tím, zda zraněný či zajatý bojovník vůbec **byl** či **nebyl oprávněn** se boje účastnit (tedy ať šlo o *komatanta*, zoldněte nebo bojujícího civilistu [*nelegál-*

ního bojovníka]) – nemá to totiž na jeho ochranu dle tohoto principu žádný vliv.

Mezinárodní právo pamatuje i na zvláštní situace – chrání osoby, které se v důsledku poruchy přepravního prostředku **ocitly ve vodách** (tedy *trosečníky*) i osoby, které se z poškozeného letounu **zachraňují seskokem**. Na žádné z nich **nesmí být útočeno** až do chvíle, než dosáhnou břehu či plavidla nebo doskočí na zem a nevyužijí-li možnosti vzdát se.

Obě tyto zásady v morální rovině existovaly velmi dlouho. Připomeňme, že právě snaha poskytnout raněným právní garance lidského zacházení, k němuž je zdržení se násilí vůči nim prvním nezbytným krokem – inspirovaná zážit-

kem z bitvy u Solferina – vyústila právě před 145 lety v **založení Červeného kříže** Henri Dunantem a rok po té v přijetí **první** ze smluv soudobého MHP – *Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků polních armád*.

Zákaz útoku na vzdávajícího se protivníka (tehdy však jen pro příslušníka ozbrojených sil) se v soudobém MHP objevil poprvé v r. 1899 přijetím Řádu války pozemní. Ten také zakázal být jen hrozit rozkazem, že nebudou bráni zajatci.

Jaký je další osud raněných či zajatých bojovníků – to se dozvíme v dalších dílech našeho seriálu.

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

ZPRÁVY, AKTUALITY

Zasedání Komor ČČK

V listopadu 2008 se uskutečnila zasedání obou Komor ČČK, na jejichž programu byla především informace o jednáních VR ČČK a zpráva o činnosti Úřadu ČČK za uplynulé období.

Česká komora se na svém jednání sešla v Praze dne 8. listopadu 2008 za řízení její předsedkyně JUDr. Jany Lexové, která se ve svém projevu zaměřila mj. na skupinu problémů projednávaných VR ČČK. Na zasedání vystoupil se svým projevem také prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D.

Moravskoslezská komora ČČK uskutečnila své zasedání v Přerově dne 22. listopadu 2008. Jednání řídil její předseda a druhý viceprezident ČČK Adolf Šťastný. Zasedání byli přítomni prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D. a ředitel Úřadu ČČK JUDr. Jiří Procházka. ■

Kampaň „Daruj krev ještě dnes“ pokračuje

Letos v listopadu už podruhé v tomto roce podpořila 1. Česká vicemiss 2007 a tvář projektu bezplatného dárčování krve ČČK Eva Čerešňáková společně s prezidentem ČČK Markem Juklem a kolegyněmi a kolegy z olomoucké modelingové agentury Styl, kampaň „Daruj krev ještě dnes“.

Kampaň, která byla odstartována pod patronací jedné z legend českého hokeje – Jiřím Dopitou v letošním roce na jaře, je úspěšná. Toto je zřejmé i ze statistických údajů uváděných primářkou Transfuzního oddělení FN Olomouc MUDr. Danou Galuszkovou, která říká: „Kampaň je úspěšná,

od počátku dubna přišlo o 450 dárců více, než za stejné období loňského roku. O deset procent vzrostl počet prvodárců a přibýlo i novodárců, tedy lidí, kteří přišli po delší pauze znovu k odběru.“ ■

Výkonná rada ČČK 1. 11. 2008

Výkonná rada ČČK na tomto svém zasedání projednala a schválila materiál seznamující s přípravou volebního období v ČČK, návrhy na udělení vyznamenání ČČK „Za dlouholetou práci“ a návrhy na udělení plakety „Za záchranu života“. Dále schválila žádost OS ČČK Opava o odklad bezúročně půjčky, návrh použití finančních prostředků získaných formou direct mailingu v 1. etapě roku 2008 – dodatek č. 2 a žádost DOL Bukovany o navýšení příspěvku v roce 2008 v rámci I. Etapy rozdělení finančních prostředků FH ČČK získaných formou direct mailingu.

V rámci informačních zpráv vzala Výkonná rada na vědomí informace o postupném převodu finančních prostředků ČČK uložených na bankovních účtech v Komerční bance do Raiffeisenbank, zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK za uplynulé období a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky. Dále VR ČČK vzala na vědomí informaci o průběhu Světového dne první pomoci 2008, informaci z republikového setkání zástupců Klubu dárců krve ČČK, zprávy ze zahraničních služebních cest a informaci o vydaném souhlasu s vyhlášením veřejné finanční sbírky v OS ČČK. ■

Předávání Zlatých křížů

Druhé letošní předávání Zlatých křížů se uskutečnilo 29. 11. 2008 za spolupráce Úřadu ČČK a OS ČČK Ostrava ve velmi příjemné prostředí ostravského hotelu Atom.

Celkem bylo uděleno 198 Zlatých křížů, z toho 145 Zlatých křížů 2. třídy a 53 Zlatých křížů 1. třídy.

Předávání ocenění se kromě viceprezidenta ČČK p. Šťastného, zástupce VR ČČK p. Mitany a zástupců Úřadu ČČK, také účastnil náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje, představitelka Krevního centra, zástupci zdravotních pojišťoven a představitel společnosti Arcelor Mittal a.s.

Vyvrcholením společenské akce bylo kulturní vystoupení 4 členů Národního Moravskoslezského divadla, které sklídilo velký úspěch. ■

Informace k připravovanému zákonu o „veřejně prospěšných organizacích“

Nový zákon o veřejně prospěšných organizacích (dále „VPO“) má za cíl zlepšení společenské prestiže organizací poskytujících službu nebo vyvíjejících činnost ve veřejném zájmu, zrovnoprávnění všech typů právnických osob a vytvoření podmínek pro další rozvoj organizací, jejichž základním cílem není dosahování a rozdělování zisku.

Nepředpokládá se změna právní formy stávajících organizací.

Každá organizace se může dobrovolně rozhodnout, zda se zaregistruje jako veřejně prospěšná organizace ve zvláštním registru s právem používat tento statut.

Předpokládá se:

1. Definování pojmu „veřejně prospěšnost“ – novelizací ust. §129 občanského zákoníku naplněním 2 základních znaků
 - dosažení veřejně prospěšného cíle
 - požadavek používat zisk alespoň ze 2/3 pro výkon veřejně prospěšné služby nebo činnosti
2. Novelizace zákona o daních z příjmů – organizace se statutem VPO – bez ohledu na právní formu by snad měly mít větší podporu a daňová zvýhodnění, bez tohoto statutu však nebude ovlivněno dosavadní fungování
3. Novelizace zákona o rozpočtových pravidlech – sjednocení a zpřehlednění dotačních pravidel

K tomu, aby kterákoliv právnická osoba, tedy i ČČK se nechal dobrovolně zaregistrovat a získal statut VPO se navrhuje splnění podmínek – právní subjektivita, předmět činnosti odrážející veřejně prospěšný cíl, zveřejnění členů statutárního orgánu, výroční zprávy, tří nejvyšších platů a smluv o účasti na čerpání veřejných prostředků.

Z toho vyplývá, že připravovaný zákon o VPO se nedotýká právní formy ani činnosti ČČK a pokud by se v budoucnu ucházel o registraci a získání statutu VPO, již nyní navrhované podmínky k tomu naplňuje, bez jakýchkoliv omezení jeho činnosti či změny organizační struktury.

Uvedené návrhy právních úprav jsou nyní ve stádiu dopracovávání textu zákona, dále bude následovat věcný záměr a paragrafové znění, které bude projednávat vláda nejdříve v 1. čtvrtletí roku 2009. Veřejnou diskusi a vývoj bude ČČK i nadále sledovat.

Mgr. Helena Procházková ■

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Zemřela Martina Kupcová

Dobří lidé odcházejí vždy příliš brzy, ať už je to kdykoli... Ale jsme rádi, že vstoupili do našeho života a v našich vzpomínkách, srdcích i úsměvech zůstanou navždy.

Martina Kupcová rozšířila řady nás „červenokřížáků“ v roce 2001. Když jsem ji tehdy přijímal do Mládeže ČČK v Pardubicích, určitě jsem si vůbec nemyslel, co všechno tahle malá, ale o to víc hlasitá osůbka dovede. Stejně, jak srdečně, ráda a často se dovedla smát, tak i dokázala motivovat lidi,

táhnout za správný konec provazu a přiložit ruce k dílu, když to bylo potřeba. S nezlomnou energií se věnovala první pomoci, projektům HIV/AIDS, Help Trans, práci s dětmi a mládeží a především mezinárodní spolupráci. Od roku 2005 zastávala funkci viceprezidentky MČČK. Pomohla pozvednout činnost Mládeže ČČK a její práce propagovala Červený kříž i v veřejnosti i v tisku nejen u nás, ale také v řadě zemí Evropy.

Martina Kupcová prohrála nerovný boj s dlouhou nemocí 1. prosince 2008 ve věku 23 let. Její smích nám bude chybět. Nahradit ji nedokážeme, bude nám však ctí pozvednout pochodeň její práce a nést dál její světlo všude tam, kam už sama nemohla dojít.

Lukáš Pochlý ■

Help trans – pomoc v pohybu

OS ČČK v Českém Krumlově připravil a uskutečnil dne 22. října 2008 celodenní výlet do Třeboně. Byl určen pro zdravotně postižené spoluobčany a seniory našeho regionu, převážně z Českého Krumlova, ale i ze Zlaté Koruny, Křemže, Brlohu, Horní Plané a Hořic na Šumavě.

Odjžděli jsme v ranních hodinách z autobusového nádraží v Českém Krumlově plně obsazeným, speciálně upraveným autobusem s plošinou pro nájezd vozíčkářů. Autobus nás dovezl až do centra Třeboně. Prohlédli jsme si náměstí obklopené domy s renesančními a barokními štíty, starou radnici i kamennou kašnu s mariánským sloupem. Naše kroky (byť pomalé vzhledem k zdravotním možnostem našich výletníků) vedly do komplexu treboňského zámku, kde jsme měli zajištěnou prohlídku prostor zámku. Ujal se nás přívětivý průvodce-historik a provedl nás, vzhledem k hendikepu skupiny přístupnější tzv. Rožmberskou trasou. V prostorách zámku bylo sice chladno ale většinu zahřívával zájem o zajímavé historické artefakty a jejich dějinné souvislosti. Nicméně po skončení prohlídky jsme si na náměstí dali rozchod a každý zamířil do nějaké kavárny či hospůdky na něco teplého na zahřátí. Dokonce i fence černého retrieveru jménem Ambra jedoucí s námi jako doprovod nevidomé paničky bylo v kavárně dobře a konečně se spokojeně natáhla u jejích nohou. Oběd byl zajištěn v areálu sportovní haly Alex sport, kde sice byl bezbariérový přístup, ale pro kratší příchod jsme to vzali po několika schodech, takže všichni, kdo mohl pomohl a vše se zvládlo. A to už nás čekala teplá polévka a řízek s bramborovou kaší. Poslední zastávkou byla návštěva Lázní Aurora. Personál nám vyšel maximálně vstříc, pomohl s ob-

lékáním i s manipulací osob v bazénu, a dokonce nám zohlednili i časový posun daným pomalejším oblékáním skupiny.

Největším zážitkem pro mě bylo splnění přání jednoho 78 letého nevidomého muže, který si přál sjet z tobogánu do vody. Slečna plavčíce mu domlouvala, že se často u nevidomých stává, že ve vodě naprosto ztratí orientaci a neví jak vyplavat na hladinu. Odhodlaný muž jí, ale i nám ostatním slíbil, že se zhluboka nadechne a vyplave. Já jsem na tobogánu jela první a ve vodě jsem čekala až dojele a ... skutečně ten úctyhodný výkon zvládl, vyplaval a byl převlece šťastný a my ostatní s ním.

Teplá, slaná voda v bazénech, různé masážní proudy a celkově příjemné prostředí pro nás bylo lékem na tělo i duši. Počasí nám také přálo, a proto jsme se vraceli domů po všech těch zážitcích sice trochu unavení, ale velmi spokojeni.

Ráda bych touto cestou zároveň poděkovala všem těm, kteří s námi jeli a společně se stali spoluvůdci hezkého a příjemného dne.

Uvědomila jsem si jak tito hendikepovaní lidé jsou vděční za všechnu pozornost, kterou jim druzí věnují a jak jí s láskou umí přijímat. Na nic si nestěžují, třeba že se někde čekalo, na zámku byla zima, či bramborová kaše byla málo slaná, nebo že bazén byl jen na hodinu. V jistém smyslu jsou mnohem zdravější než my ostatní – umí být spokojení. A ta spokojenost v životě i s těmi všemi zdravotními překážkami z těchto statečných lidíček vyzářovala a pro nás ostatní to byla další příležitost pochopit jaké hodnoty v životě jsou důležité.

Eva Pejchalová

ředitelka OS ČČK Český Krumlov ■

Pobyť v Jánských Lázních

OS ČČK Praha 2 a OS ČČK Praha 4, 5 + západ uspořádaly společný rekondiční pobyt pro 30 seniorů s Dg. nemocí pohybového ústrojí v Jánských Lázních. Programu jako turistika, plavání, rašelinné zábaly a zdravotní masáže mohl využít každý podle svého zdravotního stavu. Ubytování bylo zajištěno v útulném hotelu „Astoria“, který patří nadaci Olivových. Do vzdálenějších míst krásnou Křkonošskou přírodou nás dovezl vláček. A tak jsme mohli navštívit Špindlerův Mlýn, Pomezní Boudy, Černý Důl a pod. Také výjezd lanovkou na Černou Horu byl pro nás velkým zážitkem. Děkujeme tímto paní Jíchové z OS ČČK Praha 2, která se o nás vzorně starala. Panu vedoucímu Dudovi z hotelu „Astoria“ a jeho vždy ochotnému personálu. Všem se nám v Janských Lázních moc líbilo. Přáli bychom si, aby se podařilo takových pobytů pro nás seniory uspořádat více.

M. Borovičková
MS ČČK Černošice ■

Načerpat sílu a životní inspiraci

Protože je u nás starší generace často opomíjená, zapojil se karlovarský Červený kříž do projektu Zdravé stárnutí. Jedná se o rekondiční pobyt určený seniorům, kteří mohou prožít několik dní ve společnosti stejně starých či podobně nemocných osob.

Léčebný pobyt se uskutečnil v říjnu na Božím Daru v hotelu Praha, kam přijelo 10 seniorů s problémy pohybového ústrojí. Aby se kdokoliv mohl tohoto pobytu zúčastnit, musel mít doporučení od odborného lékaře.

Součástí odborného programu byly vycházky do přírody, zdravotní masáže, plavání a cvičení v bazénu, dodržování správné výživy a podobně, a to vše pod dohledem odborníka. Pobyt zahrnoval i poznávací výlety do okolí, odpolední přednášky s opět aktuální tematikou zdravého stárnutí, a samozřejmě nemohl chybět ani oblíbený společenský večer.

Cílem akce bylo podpořit u seniorů pocit vlastní hodnoty, předcházet jejich sociálnímu vyloučení a naučit se své stáří prožívat ve společnosti věkově blízkých spoluobčanů.

Doufám, že zde účastníci načerпали sílu a životní inspiraci.

Věra Sládková
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Rekondiční pobyt – zdravé stárnutí

Oblastní spolek ČČK v Karviné za finanční podpory Ministerstva zdravotnictví a Českého červeného kříže uspořádal rekondiční pobyt pro seniory. Pobyt se uskutečnil v překrásném prostředí Jeseníků u Karlovy Studánky v Ludvíkově. Seniori byli ubytováni v penzionu „U Jiřího“, kde jim byla ze strany personálu poskytnuta veškerá péče.

Nádherné podzimní počasí, které si sebou dovolili přivést, umožnilo účastníkům pobytu usku-

tečnit výlety do okolí, seznámit se zajímavostmi Jesenícka a vzhledem k přiměřenému věku a zdravotnímu stavu se rovněž věnovat cvičení v bazénu a cvičení s fyzioterapeutem.

Hodnocení pobytu ze strany seniorů bylo po všech stránkách velmi dobré a již se těší na další akci tohoto charakteru.

Ing. Milan Roček
místopředseda OVR OS ČČK Karviná ■

Vzpomínka na Tříkrálovou sbírku

MS ČČK ve Lhotě u Opavy iniciovala v roce 2000 v našem regionu Tříkrálovou sbírku. Tohoto úkolu se ujal členky místní skupiny. V doprovodu dospělé osoby a se třemi dětmi – třemi králi, Kašpara, Melichara a Baltazara, oblečení dobovými kostýmy jsme obcházeli celou vesnici. U každého domu jsme pro štěstí napsali na dveře křídou znaky K+M+B, popřáli požehnaní a za-

zpívali koledy. Za odměnu koledníci obdrželi finanční příspěvek do kasičky s logem Charity, kterou opatrovala dospělá osoba jež koledníky doprovázela. Po ukončení sbírky jsme zapečetěnou kasičku předali na obecní úřad do Háje ve Slezsku. Potěšitelné bylo zjištění, že vybraná částka činila přes 5 tisíc korun. Považte, vždyť obec Lhota v okrese Opava čítá jen 650 obyvatel.

Protože členky MS ČČK jsou již v seniorském pokročilém věku ujali se Tříkrálové sbírky místní hasiči, kteří dodnes sbírku provádějí.

Oldřiška Dostálová
klientka Domova seniorů Ludmila
Háj ve Slezsku - Smolkov ■

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI, TÉMATA

Jak správně přednášet a prezentovat II

Osnova

Také byste chtěli mít vždy po ruce dobrého pomocníka, na kterého se můžete ve chvíli nejistoty spolehnout? Při přednášce první pomoci můžete! Tím pomocníkem bude osnova. Jak dobře si ji připravíte, tak dobře vám bude sloužit. Je to skutečně pomocník pouze pro vás, nikomu ji neukazujete, pracujete s ní nenápadně a účelně.

Jak má osnova vypadat a co má obsahovat? Jednoduše řečeno všechno důležité, co vám pomůže přednášku rádně vést a na nic důležitého nezapomenout. Ale nepleťte si osnovu s napsaným textem celé přednášky. Vzít si k ruce celý text je k ničemu. Buď vás bude svádět ke čtení nebo se v něm

nestihnete při letmém pohledu zorientovat a bude vás jen zdržovat. Čtená přednáška je pak nejlepším způsobem, jak posluchače uspat.

Vaše osnova by především měla obsahovat strukturu přednášky, jednotlivé kapitoly, členění. Tak, jak se ve struktuře a obsahu musí dobře zorientovat posluchač, tak se musíte dobře orientovat i vy. K jednotlivým kapitolám si v osnově můžete přidat důležité poznámky – definice, citáty, pojmy a odborné výrazy (termíny), data, čísla, statistiky... Zkrátka vše, co chcete uvést a nezapomenout. Vše ale psáno v heslech, bodech, odřádkách a hlavně čitelně, dostatečně velkým písmem a jednoduše. Na první i letmý pohled třeba i na větší vzdálenost (stojím vedle stolu a osnova mi leží na něm) musíte

vidět právě to potřebné. Drobné písmo a množství textu jsou k ničemu. Různé poznámky si můžete i různě barevně odlišit.

Pokud pracujete s promítačkou (zpětný projektor, počítačová prezentace apod.), nezaměňte osnovu za tuto grafiku. Zvláště u počítačové prezentace je osnova důležitá, abyste měli přehled, jaké stránky budou následovat, co budete dál promítat. Ani promítané prezentace nečteme, jen komentujeme zobrazená hesla. Ale o tom až jindy.

Příště se podíváme na strukturu přednášky.

Bc. Lukáš Pochylý
člen Otevřené databáze expertů ČČK
a mediální poradce ■

Příběh plný otazníků

Od pracovníků Mezinárodní pátrací služby (MPS) v Bad Arolsensu v Německu jsme dostali žádost o zjištění údajů o jisté Sofii Borové, narozené roku 1921, které měly umožnit pátrání po této paní v Německu. O pátrání požádala její dcera Helena, žijící odmalička v Polsku, narozená však v Českém Těšíně. Paní Helena přišla na svět v nešťastné době, ve válečném roce 1944. Jako malá byla adoptována, věděla ale, že měla původně jinou maminku, která po jejím narození odjela do Německa a tam již zřejmě zůstala. Německo je velká země a paní Helena netušila, ve kterém městě či alespoň ve které spolkové zemi by její maminka měla žít. Měla o ní zoufale málo informací, ale byla schopna uvést alespoň minimální údaje potřebné pro pátrání prostřednictvím Červeného kříže: jméno, datum a místo narození a jména rodičů. Protože se paní Helena narodila za války a protože fakt, že nevyrostala se svou biologickou matkou byl s největší pravděpodobností způsoben právě válečnými událostmi, Červený kříž se pátrání po její mamince ujal s nadějí, že snad alespoň nyní po více než 60 letech napomůže jejich shledání.

Jelikož záznamy nalezené v archivu MPS k dotyčné osobě obsahovaly určité rozpory, MPS

chtěla především získat informace o tom, zda paní Sofie v Českém Těšíně v době narození dcery Heleny pouze přechodně pobývala, či zda tam byla např. na nucených pracích, zda by bylo možné naznačit její další pobyt či osud. Český červený kříž se tedy obrátil s prosbou o pomoc na příslušný archiv v Karvině. Archiv pomohl laskavým poskytnutím kopií řady dokumentů, z nichž vyplynuly poněkud překvapivé skutečnosti. Nalezené dokumenty se týkaly řízení z let 1945 – 1953 ve věci národnostní rehabilitace a československého občanství paní Sofie a jejích rodičů. Paní Sofie se narodila v oblasti Českého Těšína, její rodiče původně pocházeli z Polska, rodina se ale považovala za českou. Z dokumentů dále vyplynulo, že Sofiin bratr Rudolf musel narukovat do Wehrmachtu. Do Wehrmachtu narukoval i snoubenec paní Sofie, zřejmě otec Heleny a jejího o dva roky staršího bratra Eduarda. Sofiin bratr se z války vrátil, její snoubenec bohužel nikoli. Sofie sama musela v roce 1944 nastoupit do Reichu na nucené práce. V Německu rozhodně nezůstala, vrátila se naopak domů, jakmile to bylo možné. Zda se po návratu z Reichu ještě shledala s dcerkou Helenou a proč přesně a kdy byla holčička dána k adopci, nevíme. V každém případě, na doku-

mentech z roku 1953 již paní Sofie uváděla pouze jedno dítě, a to syna Eduarda.

Vzhledem ke zjištěným skutečnostem se samozřejmě po současném pobytu paní Sofie nepátralo v Německu, ale v České republice. Pátralo se zároveň po jejím bratrovi i synovi. Výsledky nebyly příliš potěšující, bratr zemřel již v roce 1984 a o současném pobytu paní Sofie se nepodařilo najít žádný záznam. Informace o ní poskytl až její syn Eduard, jehož adresu se našťáště podařilo zjistit bez problémů. Pan Eduard sdělil, že jeho matka zemřela v roce 1987. O tom, že má sestru Helenu, pan Eduard naprosto nic netušil, rád ovšem souhlasil s tím, aby jí byla předána jeho adresa.

Jak vidíte, nakonec se tedy nepodařilo zajistit šťastné shledání paní Heleny s původní maminkou. Alespoň jsme pomohli navázat spojení mezi dvěma sourozenci, které dělí jen dvouletý věkový rozdíl, dlouhá léta je však v důsledku válečných událostí dělily desítky kilometrů a především fakt, že o sobě ani nevěděli. Nyní mohou zkoušet poskládat spolu z nepatrných střípků známých informací, vzpomínek a dochovaných dokumentů společnou minulost...

Ivana Holubová
Pátrací služba ČČK ■

NOVINY ČERVENÉHO KŘÍŽE vydává Úřad Českého červeného kříže Praha, registrační číslo MK ČR E 7302, redakční zpracování Ing. Jana Štrejnová ve spolupráci s úseky Úřadu ČČK. Redakce, administrace a inzerce Thunovská 18, 118 04 Praha 1 – Malá Strana, tel. 251 104 111. Kontaktní adresa redakce: strejnova.jana@cervenkykruz.eu
Příspěvky posílejte na tuto elektronickou adresu a to ve formátu MS Word, obrázky jednotlivě ve formátu jpg, tif, bmp apod.